

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2008/105/EB

2008 m. gruodžio 16 d.

dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti ir panaikinanti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičianti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Paviršinio vandens cheminė tarša kelia pavojų vandens aplinkai: jos padariniai gali būti ūmus ir ilgalaikis toksinis poveikis vandens organizmams, kaupimasis ekosistemoje ir buveinių bei biologinės įvairovės nykimas, taip pat pavojus žmonių sveikatai. Pirmiausia turėtų būti nustatytos taršos priežastys ir taršos klausimas turėtų būti sprendžiamas teršalų išmetimo vietoje ekonomiškiausiu ir aplinkosaugos požiūriu veiksmingiausiu būdu.
- (2) Kaip nustatyta Sutarties 174 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje, Bendrijos aplinkosaugos politika turi būti grindžiama atsargumo principu bei principais, kad reikėtų imtis prevencinių veiksmų, kad žala aplinkai pirmiausia turėtų būti atitaisoma ten, kur yra jos šaltinis, ir kad turėtų atlyginti teršėjas.
- (3) Pagal Sutarties 174 straipsnio 3 dalį Bendrija, rengdama savo aplinkosaugos politiką, turi atsižvelgti į turimus mokslinius ir techninius duomenis, aplinkos sąlygas įvai-

riuose Bendrijos regionuose, visos Bendrijos ekonomikos ir socialinį vystymąsi ir darnų savo regionų vystymąsi, taip pat naudą ir sąnaudas, kurios gali atsirasti, kai imamasi veiksmų ar jų nesiimama.

- (4) 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1600/2002/EB, nustatančiame šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ⁽³⁾, nurodoma, kad aplinka ir sveikata bei gyvenimo kokybė yra vieni iš pagrindinių tos programos aplinkos apsaugos prioritetų; visų pirma pabrėžiama, kad vandens politikos srityje reikia parengti konkretesnių teisės aktų.
- (5) 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/60/EB, nustatančioje Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus ⁽⁴⁾, nustatoma kovos su vandens tarša strategija ir reikalaujama papildomų konkrečių taršos kontrolės priemonių ir aplinkos kokybės standartų (AKS). Šia direktyva nustatomi AKS, laikantis Direktyvos 2000/60/EB nuostatų ir tikslų.
- (6) Pagal Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnį, visų pirma 1 dalį, valstybės narės turėtų įgyvendinti būtinas priemones pagal tos direktyvos 16 straipsnio 1 ir 8 dalis, siekdamos nuosekliai mažinti taršą, kurią kelia prioritetinės medžiagos, bei nutraukti ar laipsniškai panaikinti prioritetinių pavojingų medžiagų išmetimą, išleidimą ir nuotėkius.
- (7) Nuo 2000 metų buvo priimta daug Bendrijos teisės aktų, kuriuose pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnį nustatomos teršalų išmetimo kontrolės priemonės atskiroms prioritetinėms medžiagoms. Be to, daug aplinkos apsaugos priemonių patenka į kitų galiojančių Bendrijos teisės aktų taikymo sritį. Todėl pirmiausiai turėtų būti įgyvendinami ir tikslinami galiojantys teisės aktai, o ne nustatomos naujos kontrolės priemonės.

⁽¹⁾ OL C 97, 2007 4 28, p. 3.

⁽²⁾ 2007 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 102 E, 2008 4 24, p. 90), 2007 m. gruodžio 20 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 71 E, 2008 3 18, p. 1) 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2008 m. spalio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

- (8) Dėl prioritetinių medžiagų išmetimo iš sutelktųjų ir pasklidusių taršos šaltinių kontrolės, kaip nurodyta Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnyje, valstybėms narėms būtų ekonomiškiau ir proporcingiau prireikus papildomai, greta kitų galiojančių Bendrijos teisės aktų įgyvendinimo, į priemonių programą, kuri turi būti parengta kiekvienam upės baseino rajonui pagal Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnį, įtraukti atitinkamas kontrolės priemonės, vadovaujantis tos direktyvos 10 straipsniu.
- (9) Valstybės narės turėtų pagerinti žinias ir turimus duomenis apie prioritetinių medžiagų šaltinius ir taršos būdus siekdamas nustatyti tikslingos ir veiksmingos kontrolės galimybes. Valstybės narės prireikus turėtų, *inter alia*, pakankamai dažnai stebėti nuosėdas ir biotą, kad galėtų surinkti pakankamai duomenų, reikalingų patikimai ilgalaikių tendencijų, susijusių su tomis medžiagomis, kurios kaupiasi nuosėdose ir (arba) biotoje, analizei. Stebėjimo rezultatai, įskaitant nuosėdų ir biotos stebėjimą, turėtų būti prieinami, kaip reikalaujama 2001 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 2455/2001/EB, nustatančio prioritetinių medžiagų vandens politikos srityje sąrašą⁽¹⁾, 3 straipsnyje, kad į juos būtų atsižvelgiama būsimuose Komisijos pasiūlymuose pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 4 ir 8 dalis.
- (10) Sprendime Nr. 2455/2001/EB nustatomas pirmasis 33 medžiagų ar medžiagų grupių, kurių atžvilgiu reikia pirmiausia imtis veiksmų Bendrijos lygiu, sąrašas. Tam tikros iš šių prioritetinių medžiagų įvardijamos kaip prioritetinės pavojingos medžiagos, kurių atžvilgiu valstybės narės turėtų įgyvendinti būtinas priemones, siekdamas nutraukti arba palaipsniui panaikinti jų išmetimą, išleidimą ir nuotėkius. Gamtoje pasitaikančių medžiagų arba dėl gamtos procesų atsirandančių medžiagų atveju laipsniškai panaikinti išmetimą, išleidimą ir nuotėkius iš visų galimų šaltinių yra neįmanoma. Kai kurios medžiagos buvo peržiūrimos ir turėtų būti klasifikuojamos. Komisija turėtų toliau atlikti prioritetinių medžiagų sąrašo peržiūrą, išdėstydamą medžiagas prioritetine tvarka pagal tai, kokių veiksmų reikia imtis, vadovaudamasi sutartais kriterijais, parodančiais riziką, kylančią vandens aplinkai arba per ją, laikantis Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnyje nustatyto tvarkaraščio, ir pateikti atitinkamus pasiūlymus.
- (11) Bendrijos interesais ir siekiant veiksmingesnio paviršinių vandenų apsaugos reguliavimo tikslinga Bendrijos lygiu nustatyti AKS teršalams, klasifikuojamiems kaip prioritetinės medžiagos, o valstybėms narėms palikti galimybę prireikus nustatyti likusius teršalus reglamentuojančias taisykles nacionaliniu lygmeniu, nepažeidžiant atitinkamų Bendrijos taisyklių. Nepaisant to, aštuoni teršalai, kurie patenka į 1986 m. birželio 12 d. Tarybos direktyvos 86/280/EEB dėl tam tikrų pavojingų medžiagų, įtrauktą į Direktyvos 76/464/EEB priedo I sąrašą, išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų⁽²⁾ taikymo sritį ir priklauso medžiagų, kurių atžvilgiu valstybės narės turėtų įgyvendinti priemones, kad iki 2015 m. būtų pasiekta gera cheminė būklė, grupei, vadovaujantis Direktyvos 2000/60/EB 2 ir 4 straipsniais, nebuvo įtraukti į prioritetinių medžiagų sąrašą. Tačiau pasirodė, kad šiems teršalams nustatyti bendrieji standartai yra naudingi ir todėl tikslinga jų reguliavimą išlaikyti Bendrijos lygiu.
- (12) Todėl nuostatos dėl dabartinių aplinkos kokybės tikslų, išdėstytos 1982 m. kovo 22 d. Tarybos direktyvoje 82/176/EEB dėl gyvsidabrio išleidimo iš chloro šarminės elektrolizės pramonės ribinių verčių ir kokybės siektinų normų⁽³⁾, 1983 m. rugsėjo 26 d. Tarybos direktyvoje 83/513/EEB dėl kadmio išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų⁽⁴⁾, 1984 m. kovo 8 d. Tarybos direktyvoje 84/156/EEB dėl pramonės sektorių, išskyrus chloro šarminės elektrolizės pramonę, gyvsidabrio teršalų išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų⁽⁵⁾, 1984 m. spalio 9 d. Tarybos direktyvoje 84/491/EEB dėl heksachlorcikloheksano išleidimo ribinių verčių ir kokybės siektinų normų⁽⁶⁾ ir Direktyvoje 86/280/EEB, taps nebereikalingos ir turėtų būti išbrauktos.
- (13) Vandens aplinką gali veikti ilgalaikė ir trumpalaikė cheminė tarša, todėl nustatant AKS kaip pagrindas turėtų būti naudojami ir ūmaus, ir ilgalaikio poveikio duomenys. Siekiant užtikrinti tinkamą vandens ir žmonių sveikatos apsaugą, turėtų būti nustatyti vidutiniai metinių AKS dydžiai tokiu lygiu, kad būtų užtikrinta apsauga nuo ilgalaikio poveikio, ir didžiausios leistinos koncentracijos, kad būtų užtikrinta apsauga nuo trumpalaikio poveikio.
- (14) Laikydamosi Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.3.4 skirsnyje nustatytų taisyklių, kai stebima atitiktis AKS, įskaitant AKS, išreikštus kaip didžiausia leistina koncentracija, valstybės narės gali nustatyti statistinius metodus, tokius kaip procentilio skaičiavimą, tam, kad būtų surasti ir pašalinti klaidingi, ekstremaliai nuo vidurkio nukrypę duomenys ir užtikrintas priimtinas patikimumo bei tikslumo lygis. Siekiant užtikrinti valstybių narių stebėsenos palyginamumą, reikia numatyti, kad komitologijos tvarka turi būti sukurtos išsamios tokių statistinių metodų taisyklės.

⁽²⁾ OL L 181, 1986 7 4, p. 16.

⁽³⁾ OL L 81, 1982 3 27, p. 29.

⁽⁴⁾ OL L 291, 1983 10 24, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 74, 1984 3 17, p. 49.

⁽⁶⁾ OL L 274, 1984 10 17, p. 11.

⁽¹⁾ OL L 331, 2001 12 15, p. 1.

- (15) Šiame etape daugelio medžiagų atžvilgiu AKS vertės Bendrijos lygiu turėtų būti nustatomos tik paviršiniam vandeniui. Tačiau heksachlorbenzeno, heksachlorbutadieno ir gyvsidabrio atžvilgiu neįmanoma užtikrinti apsaugos nuo netiesioginio poveikio ir antrinio apsinuodijimo Bendrijos lygiu AKS nustatant tik paviršiniam vandeniui. Todėl šių trijų medžiagų atžvilgiu tikslinga nustatyti AKS biotai Bendrijos lygiu. Siekiant valstybėms narėms suteikti lankstumo veikti pagal jų stebėsenos strategiją, valstybės narės turėtų turėti galimybę arba stebėti ir taikyti šiuos AKS biotai, arba nustatyti griežtesnius AKS paviršiniam vandeniui numatant tą patį apsaugos lygį.
- (16) Be to, valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti AKS nuosėdoms ir (arba) biotai nacionaliniu lygiu ir taikyti būtent tuos AKS, o ne AKS vandeniui, nustatytus šioje direktyvoje. Tokie AKS turėtų būti nustatomi taikant skaidrią tvarką ir teikiant pranešimus Komisijai bei kitoms valstybėms narėms, kad būtų užtikrintas toks pats apsaugos lygis, kaip taikant Bendrijos lygiu nustatytus AKS vandeniui. Šiuos pranešimus Komisija turėtų apibendrinti Direktyvos 2000/60/EB įgyvendinimo ataskaitose. Be to, nuosėdos ir biota išlieka svarbios terpės stebėti tam tikras medžiagas, kurios turi didelį kaupimosi potencialą. Siekdamas įvertinti ilgalaikį žmonių veiklos poveikį ir tendencijas, valstybės narės turėtų imtis priemonių pagal Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnį, siekdamas užtikrinti, kad esamas biotos ir nuosėdų taršos lygis smarkiai nedidėtų.
- (17) Pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnį ir jos VII priedo A dalies 5 punktą bet kokios AKS taikymo prioritetinėms medžiagoms, kurie pagal tos direktyvos 4 straipsnio 4, 5 ir 6 dalis, atsižvelgiant į jos 4 straipsnio 8 ir 9 dalis, taikomi vandens telkiniams, išimtytys turėtų būti įtrauktos į upės baseino valdymo planus. Jei Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio reikalavimų, įskaitant išimčių sąlygas, laikomasi, gali būti vykdoma veikla, įskaitant dugno valymą ir laivybą, kuri sukelia prioritetinių medžiagų išleidimą, išmetimą ir nuotėkius.
- (18) Valstybės narės turi laikytis 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos direktyvos 98/83/EB dėl žmonėms vartoti skirto vandens kokybės ⁽¹⁾ ir valdyti paviršinio vandens telkinius, naudojamus geriamajam vandeniui imti, laikantis Direktyvos 2000/60/EB 7 straipsnio. Todėl ši direktyva turėtų būti įgyvendinama nedarant poveikio reikalavimams, kuriais gali būti nurodoma taikyti griežtesnius standartus.
- (19) Prie sutelktųjų išmetimo šaltinių teršalų koncentracijos paprastai yra didesnės nei foninės koncentracijos vandenyje. Todėl valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti mišrias zonas, jeigu jos neturi įtakos likusios paviršinio vandens telkinio dalies atitiktčiai atitinkamiems AKS. Mišrios zonos turėtų būti nustatytos tik šalia išleidimo vietų ir turėtų būti proporcingos. Pagal Direktyvos 2000/60/EB 3 straipsnio 4 dalį valstybės narės turėtų atitinkamai užtikrinti, kad aplinkos tikslų pasiekimo reikalavimai, nustatyti tos direktyvos 4 straipsnyje, būtų suderinti visoje upės baseino srityje, įskaitant mišrių zonų nustatymą tarpvalstybiniuose vandens telkiniuose.
- (20) Būtina patikrinti, ar laikomasi nutraukimo arba laipsniško panaikinimo ir sumažinimo tikslų, kaip nurodyta Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkte, ir užtikrinti skaidrų šių išpareigojimų laikymosi vertinimą, visų pirma sprendžiant dėl reikšmingų išmetimo, išleidimo ir nuotėkių dėl žmogaus veiklos. Be to, nutraukimo ar laipsniško panaikinimo ir sumažinimo tvarkaraštis gali būti sudaromas tik siejant su sąrašu. Taip pat turėtų būti galima įvertinti Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 4–7 dalių taikymą. Taip pat reikalinga tinkama gamtoje pasitaikančių medžiagų nuotėkių arba dėl gamtos procesų atsirandančių nuotėkių kiekybinio įvertinimo priemonė; tais atvejais visiškai nutraukti arba palaipsniui panaikinti išleidimą iš visų galimų šaltinių yra neįmanoma. Kad patenkintų šiuos poreikius, kiekviena valstybė narė turėtų sudaryti kiekvieno jos teritorijoje esančio upės baseino rajono ar upės baseino rajono dalies išmetimo, išleidimo ir nuotėkių sąrašą.
- (21) Tam, kad sudarant šiuos sąrašus būtų išvengta dvigubo darbo ir būtų užtikrinta tų sąrašų darna su kitomis paviršinio vandens apsaugos srityje taikomomis priemonėmis, valstybės narės turėtų naudoti informaciją, surinktą pagal Direktyvą 2000/60/EB ir pagal 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 166/2006 dėl Europos išleidžiamų ir perduodamų teršalų registro sukūrimo ⁽²⁾.
- (22) Siekdamas užtikrinti nuoseklią paviršinio vandens apsaugą, valstybės narės, kurių teritorijoje yra bendri paviršinio vandens telkiniai, turėtų koordinuoti savo stebėjimą ir, prireikus, sąrašų sudarymą.

⁽¹⁾ OL L 330, 1998 12 5, p. 32.

⁽²⁾ OL L 33, 2006 2 4, p. 1.

- (23) Siekiant geriau atspindėti valstybių narių poreikius, valstybės narės turėtų turėti galimybę pagrindiniams sąrašo duomenims matuoti pasirinkti atitinkamą vienerių metų trukmės ataskaitinį laikotarpį. Tačiau turėtų būti atsižvelgta į tai, kad nuotėkiai dėl pesticidų naudojimo įvairiais metais gali labai skirtis dėl skirtingų naudojimo kiekių, kurie skiriasi, pavyzdžiui, dėl skirtingų klimato sąlygų. Todėl tam tikrų medžiagų, kurioms taikoma 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką⁽¹⁾, atžvilgiu valstybės narės turėtų turėti galimybę pasirinkti trejų metų ataskaitinį laikotarpį.
- (24) Siekiant optimizuoti sąrašo naudojimą, yra tikslinga, kad Komisija nustatytų galutinį terminą, skirtą patikrinti, ar išmetimo, išleidimo ir nuotėkių atžvilgiu daroma pažanga siekiant, kad jie atitiktų tikslus, nustatytus Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkte, laikantis tos direktyvos 4 straipsnio 4 ir 5 dalių.
- (25) Turėtų būti parengtos techninės gairės, siekiant prisidėti prie valstybių narių metodų, naudojamų rengiant išmetimo, išleidimo ir nuotėkių, įskaitant nuotėkius dėl nuosėdose besikaupiančių teršalų, sąrašus, derinimo.
- (26) Kelios valstybės narės yra veikiamos taršos, kurios šaltinis yra už jų nacionalinės jurisdikcijos ribų. Todėl tikslinga aiškiai nurodyti, kad valstybė narė nepažeidžia pagal šią direktyvą priimtų įsipareigojimų dėl to, kad viršijami AKS dėl tokios tarpvalstybinės taršos, jeigu įvykdomi tam tikri reikalavimai ir jeigu buvo pasinaudota atitinkamomis Direktyvos 2000/60/EB nuostatomis.
- (27) Remdamasi iš valstybių narių gautomis ataskaitomis pagal Direktyvos 2000/60/EB 15 straipsnį, Komisija turėtų peržiūrėti, ar reikia galiojančių teisės aktų pakeitimų ir papildomų konkrečių visoje Bendrijoje taikomų priemonių, pvz., teršalų išmetimo kontrolės, ir, prireikus, pateikia atitinkamus pasiūlymus. Komisija turėtų pranešti apie šios peržiūros išvadas Europos Parlamentui ir Tarybai, pateikdama pagal Direktyvos 2000/60/EB 18 straipsnio 1 dalį parengtą ataskaitą. Pateikdama bet kokius pasiūlymus dėl teršalų išmetimo kontrolės priemonių atsižvelgdama į Direktyvos 2000/60/EB 10 straipsnį Komisija turėtų atsižvelgti į galiojančius teršalų išmetimo kontrolės reikalavimus, pvz., 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/1/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės⁽²⁾ numatytus reikalavimus ir naujausius taršos mažinimo technologijų pokyčius.
- (28) Patvarių, biologiškai besikaupiančių ir toksiškų medžiagų, taip pat kitų susirūpinimą keliančių medžiagų, ypač labai patvarių ir labai biologiškai besikaupiančių, kaip nurodyta Direktyvoje 2000/60/EB, nustatymo kriterijai yra pateikti specialiaame rizikos vertinimo techninių gairių dokumente, kuriuo remiami 1993 m. liepos 20 d. Komisijos direktyva 93/67/EEB, nustatanti medžiagų, apie kurias pranešta pagal Tarybos direktyvą 67/548/EEB, rizikos žmonėms ir aplinkai įvertinimo principus⁽³⁾, 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką⁽⁴⁾ ir 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą⁽⁵⁾. Siekiant užtikrinti skirtingų Bendrijos teisės aktų darną, turėtų būti taikomi tik šie kriterijai medžiagoms, peržiūrimoms pagal Sprendimą Nr. 2455/2001/EB, o Direktyvos 2000/60/EB X priedas turėtų būti atitinkamai pakeistas.
- (29) Direktyvos 2000/60/EB IX priede išvardytose direktyvose nustatyti įpareigojimai jau yra įtraukti į Direktyvą 2008/1/EB ir į Direktyvą 2000/60/EB, ir užtikrinamas bent toks pats apsaugos lygis, jei AKS paliekami arba peržiūrimi. Siekiant užtikrinti nuoseklų požiūrį į paviršinių vandenų cheminę taršą ir supaprastinti bei padaryti aiškesnius šioje srityje galiojančius Bendrijos teisės aktus, tikslinga, vadovaujantis Direktyva 2000/60/EB, nuo 2012 m. gruodžio 22 d. panaikinti direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB ir 86/280/EEB.
- (30) Buvo atsižvelgta į Direktyvoje 2000/60/EB nurodytas rekomendacijas, visų pirma į Toksiškumo, ekologinio toksiškumo ir aplinkos mokslinio komiteto rekomendacijas.
- (31) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros⁽⁶⁾ 34 punktą valstybės narės skatinamos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų šios direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikį, ir viešai jas paskelbti.

⁽¹⁾ OL L 230, 1991 8 19, p. 1.

⁽²⁾ OL L 24, 2008 1 29, p. 8.

⁽³⁾ OL L 227, 1993 9 8, p. 9.

⁽⁴⁾ OL L 123, 1998 4 24, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 396, 2006 12 30, p. 1. Išaiškyta OL L 136, 2007 5 29, p. 3.

⁽⁶⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

(32) Kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. geros paviršinio vandens cheminės būklės nustatant AKS prioritetinėms medžiagoms ir tam tikriems kitiems teršalams, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi siekiant išlaikyti tokių patį paviršinio vandens apsaugos lygį visoje Bendrijoje to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

(33) Priemonės, būtinos šiai direktyvai įgyvendinti, turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą Nr. 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽¹⁾.

(34) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus iš dalies pakeisti šios direktyvos I priedo B dalies 3 punktą. Kadangi ši priemonė yra bendro pobūdžio ir skirta iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ar papildyti ją naujomis neesminėmis nuostatomis, ji turi būti patvirtinta pagal Sprendimo Nr. 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Siekiant geros paviršinio vandens cheminės būklės ir laikantis Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio nuostatų ir tikslų, šia direktyva nustatomi aplinkos kokybės standartai (toliau – AKS) prioritetinėms medžiagoms ir tam tikriems kitiems teršalams, kaip numatyta tos direktyvos 16 straipsnyje.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnyje nustatytos sąvokų apibrėžtys.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

3 straipsnis

Aplinkos kokybės standartai

1. Laikydamosi šios direktyvos 1 straipsnio ir Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio, valstybės narės taiko AKS, išdėstytus šios direktyvos I priedo A dalyje, paviršinio vandens telkiniams.

Valstybės narės taiko AKS paviršinio vandens telkiniams laikydamosi I priedo B dalyje nustatytų reikalavimų.

2. Valstybės narės gali pasirinkti tam tikroms paviršinio vandens kategorijoms taikyti AKS nuosėdoms ir (arba) biotai, o ne AKS, nustatytus I priedo A dalyje. Šią galimybę taikančios valstybės narės:

a) gyvsidabriui ir jo junginiams taiko 20 µg/kg AKS ir (arba) heksachlorobenzenui – 10 µg/kg AKS, ir (arba) heksachlorbutadienui – 55 µg/kg AKS; šie AKS taikomi audiniams (drėgnas svoris), pasirenkant geriausią indikatorių iš žuvų, moliuskų, vėžiagyvių ir kitos biotos;

b) nustato ir taiko kitus nei a punkte minėti AKS konkrečioms medžiagoms nuosėdose ir (arba) biotoje. Šie AKS užtikrina bent tokio paties lygio apsaugą kaip AKS vandeniui, numatyti I priedo A dalyje;

c) a ir b punkte minėtoms medžiagoms nustato biotos ir (arba) nuosėdų stebėsenos dažnumą. Tačiau stebėseną yra vykdoma bent kartą per metus, nebent remiantis techninėmis žiniomis ir ekspertų sprendimu būtų pagrįsta taikyti kitokį intervalą; ir

d) per Direktyvos 2000/60/EB 21 straipsnyje nurodytą komitetą praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie medžiagas, kurioms pagal b punktą buvo nustatyti AKS, šio metodo naudojimo priežastis ir pagrindą, nustatytus alternatyvius AKS, įskaitant duomenis ir metodiką, kuriais naudojantis alternatyvūs AKS buvo nustatyti, paviršinio vandens kategorijas, kurioms jie būtų taikomi, planuojamą stebėsenos dažnumą ir to dažnumo pagrindimą.

Komisija į ataskaitas, skelbiamas pagal Direktyvos 2000/60/EB 18 straipsnį, įtraukia pranešimų pagal pirmiau esantį d punktą ir I priedo A dalies 9 pastabą santrauką.

3. Valstybės narės, remdamosi vandens būklės stebėseną, atlikta pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnį, imasi priemonių atlikti I priedo A dalyje išvardytų prioritetinių medžiagų, kurios linkusios kauptis nuosėdose ir (arba) biotoje, ypač daug dėmesio skiriant 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 ir 30 numeriais pažymėtoms medžiagoms, koncentracijos ilgalaikių tendencijų analizę. Laikydamosi Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio, jos imasi priemonių užtikrinti, kad tokia koncentracija žymiai nepadidėtų nuosėdose ir (arba) atitinkamose biotose.

Valstybės narės nustato stebėsenos nuosėdose ir (arba) biotoje dažnumą, kad būtų pateikiama pakankamai duomenų patikimai ilgalaikių tendencijų analizei. Paprastai stebėseną turėtų būti atliekama kas trejus metus, nebent remiantis techninėmis žiniomis ir ekspertų sprendimu būtų pagrįsta taikyti kitokį intervalą.

4. Komisija išnagrinėja techninę ir mokslinę pažangą, įskaitant Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų rizikos vertinimų rezultatus ir informaciją apie medžiagų registraciją, su kuria visuomenė gali susipažinti pagal Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 119 straipsnį, ir prireikus pasiūlo patikslinti šios direktyvos I priedo A dalyje nustatytus AKS laikantis Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ir laikantis Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 4 dalyje nustatytą tvarkaraščio.

5. Šios direktyvos I priedo B dalies 3 punktas gali būti iš dalies pakeistas pagal šios direktyvos 9 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

4 straipsnis

Mišrios zonos

1. Valstybės narės gali nustatyti mišrias zonas šalia išleidimo vietų. Vienos ar kelių medžiagų, išvardytų I priedo A dalyje, koncentracija tokiose mišriose zonose gali viršyti atitinkamus AKS, jei ji neturi įtakos likusios paviršinio vandens telkinio dalies atitikčiai tiems standartams.

2. Valstybės narės, kurios nustato mišrias zonas, pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnį parengtuose upės baseino valdymo planuose aprašo:

a) metodus ir metodikas, taikomas apibrėžiant šias zonas; ir

b) priemones, kurių imtasi siekiant ateityje mažinti mišrios zonos, kaip, pvz., nurodyta Direktyvos 2000/60/EB 11

straipsnio 3 dalies k punkte, mastą, arba leidimų, nurodytų Direktyvoje 2008/1/EB, arba Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnio 3 dalies g punkte nurodytų išankstinio reguliavimo aktų peržiūrą.

3. Valstybės narės, kurios nustato mišrias zonas, užtikrina, kad visų šių zonų plotas:

a) yra tik šalia išleidimo vietos;

b) yra proporcingas, atsižvelgiant į teršalų koncentraciją išleidimo vietoje ir į teršalų išmetimo sąlygas, numatytas išankstinio reguliavimo aktuose, pavyzdžiui, nustatančiuose leidimus, nurodytus Direktyvos 2000/60/EB 11 straipsnio 3 dalies g punkte, ir visuose kituose atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose taikant geriausias turimas technologijas ir laikantis Direktyvos 2000/60/EB 10 straipsnio, visų pirma atlikus išankstinio sureguliuojimo peržiūrą.

4. Mišrių zonų nustatymo techninės gairės priimamos pagal šios direktyvos 9 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

5 straipsnis

Išmetimo, išleidimo ir nuotėkių sąrašas

1. Remdamosi informacija, surinkta pagal Direktyvos 2000/60/EB 5 ir 8 straipsnius, pagal Reglamentą (EB) Nr. 166/2006, ir kitais turimais duomenimis, valstybės narės sudaro visų prioritetinių medžiagų ir teršalų, išvardytų šios direktyvos I priedo A dalyje, prireikus įskaitant jų koncentraciją nuosėdose ir biotoje, išmetimo, išleidimo ir nuotėkių sąrašą ir, jei įmanoma, žemėlapius kiekvienam upės baseinui arba jo daliai savo teritorijoje.

2. Teršalų verčių, kurios turi būti įtraukiamos į 1 dalyje nurodytus sąrašus, apytikslio apskaičiavimo ataskaitinis laikotarpis yra vieneri metai 2008-2010 m. laikotarpiu.

Tačiau prioritetinių medžiagų arba teršalų, kuriems taikoma Direktyva 91/414/EEB, vertės gali būti apskaičiuojamos kaip 2008 m., 2009 m. ir 2010 m. vidurkis.

3. Laikydamosi Direktyvos 2000/60/EB 15 straipsnio 1 dalyje numatytų ataskaitų teikimo reikalavimų, valstybės narės perduoda Komisijai sąrašus, sudarytus pagal šio straipsnio 1 dalį, be kita ko, nurodydamos atitinkamus ataskaitinius laikotarpius.

4. Valstybės narės atnaujina sąrašus atlikdamos Direktyvos 2000/60/EB 5 straipsnio 2 dalyje nurodytą analizių peržiūrą.

Į atnaujintus sąrašus įtraukiamų verčių nustatymo ataskaitinis laikotarpis yra vieneri metai iki tos analizės pabaigos. Prioritetinių medžiagų arba teršalų, kuriems taikoma Direktyva 91/414/EEB, vertės gali būti apskaičiuojamos kaip trejų metų iki tos analizės pabaigos vidurkis.

Valstybės narės paskelbia atnaujintus sąrašus atnaujintuose upės baseino valdymo planuose, kaip nustatyta Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnio 7 dalyje.

5. Komisija iki 2018 m. patikrina, ar sąraše nurodytų išmetimo, išleidimo ir nuotėkių atžvilgiu daroma pažanga siekiant, kad jie atitiktų sumažinimo arba sustabdymo tikslus, nustatytus Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje, laikantis tos direktyvos 4 straipsnio 4 ir 5 dalių nuostatų.

6. Sąrašų sudarymo techninės gairės priimamos pagal šios direktyvos 9 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

6 straipsnis

Tarpvalstybinė tarša

1. Valstybė narė nepažeidžia pagal šią direktyvą priimtų įsipareigojimų dėl AKS viršijimo, jei gali įrodyti, kad:

- a) AKS buvo viršyti dėl taršos šaltinio, esančio už jos nacionalinės jurisdikcijos ribų;
- b) dėl tokios tarpvalstybinės taršos ji negalėjo imtis veiksmingų priemonių, siekdama laikytis atitinkamų AKS; ir
- c) ji taikė Direktyvos 2000/60/EB 3 straipsnyje nustatytus koordinavimo mechanizmus ir, prireikus, pasinaudojo tos direktyvos 4 straipsnio 4, 5 ir 6 dalių nuostatomis tų vandens telkinių, kuriems poveikį daro tarpvalstybinė tarša, atveju.

2. Valstybės narės naudojasi Direktyvos 2000/60/EB 12 straipsnyje nustatytu mechanizmu siekdamos šio straipsnio 1 dalyje numatytomis aplinkybėmis pateikti Komisijai reikalingą informaciją ir pateikti priemonių, kurių buvo imtasi dėl tarp-

valstybinės taršos atitinkamame upės baseino valdymo plane, santrauką, laikantis ataskaitų teikimo reikalavimų pagal Direktyvos 2000/60/EB 15 straipsnio 1 dalį.

7 straipsnis

Ataskaitos rengimas ir peržiūra

1. Remdamasi valstybių narių pranešimais, įskaitant pranešimus, teikiamus pagal Direktyvos 2000/60/EB 12 straipsnį, visų pirma pranešimus dėl tarpvalstybinės taršos, Komisija peržiūri, ar reikia iš dalies pakeisti galiojančius aktus ir ar reikia papildomų konkrečių visoje Bendrijoje taikomų priemonių, pavyzdžiui, teršalų išmetimo kontrolės.

2. Komisija praneša apie savo išvadas Europos Parlamentui ir Tarybai, pateikdama pagal Direktyvos 2000/60/EB 18 straipsnio 1 dalį parengtą ataskaitą dėl:

- a) šio straipsnio 1 dalyje nurodytos peržiūros išvadų;
- b) priemonių, kurių imtasi siekiant sumažinti mišrių zonų, nustatytų pagal šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalį, apimtį;
- c) šios direktyvos 5 straipsnio 5 dalyje nurodyto patikrinimo rezultatų;
- d) padėties, susijusios su ne Bendrijos teritorijos kilmės teršėju.

Prireikus kartu su ataskaita Komisija pateikia atitinkamus pasiūlymus.

8 straipsnis

Direktyvos 2000/60/EB X priedo peržiūra

Atsižvelgdama į Direktyvos 2000/60/EB X priedo peržiūrą, nurodytą tos direktyvos 16 straipsnio 4 dalyje, Komisija, *inter alia*, apsvarsto, ar šios direktyvos III priede nurodytas medžiagas galima nustatyti kaip prioritетines ar prioritетines pavojingas medžiagas. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai praneša šios peržiūros rezultatus iki 2011 m. sausio 13 d. Prireikus prie ataskaitos ji prideda atitinkamus pasiūlymus, visų pirma nustatyti naujas prioritетines medžiagas ar prioritетines pavojingas medžiagas, ar tam tikras prioritетines medžiagas nustatyti kaip prioritетines pavojingas medžiagas ir prireikus nustatyti atitinkamus paviršinio vandens, nuosėdų ar biotos aplinkos AKS.

9 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Direktyvos 2000/60/EB 21 straipsnio 1 dalyje nurodytas komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas yra trys mėnesiai.

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

10 straipsnis

Direktyvos 2000/60/EB dalinis pakeitimas

Direktyvos 2000/60/EB X priedas pakeičiamas šios direktyvos II priede pateiktu tekstu.

11 straipsnis

Direktyvų 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB ir 86/280/EEB dalinis pakeitimas

1. Direktyvų 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB ir 84/491/EEB atitinkamas II priedas išbraukiamas.

2. Direktyvos 86/280/EEB II priedo I–XI skirsnių B antraštinės dalys išbraukiamos.

12 straipsnis

Direktyvų 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB ir 86/280/EEB panaikinimas

1. Direktyvos 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB ir 86/280/EEB panaikinamos nuo 2012 m. gruodžio 22 d.

2. Iki 2012 m. gruodžio 22 d. valstybės narės gali vykdyti stebėseną ir teikti ataskaitas pagal Direktyvos 2000/60/EB 5, 8 ir 15 straipsnius, o ne atlikti tai pagal šio straipsnio 1 dalyje nurodytas direktyvas.

13 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini šiai direktyvai įgyvendinti ne vėliau kaip 2010 m. liepos 13 d.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

15 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2008 m. gruodžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. LE MAIRE

I PRIEDAS

PRIORITETINĖMS MEDŽIAGOMS IR KAI KURIEMS KITIEMS TERŠALAMS NUSTATYTI APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI

A DALIS. APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI (AKS)

MV: metinis vidurkis;

DLK: didžiausia leistina koncentracija.

Vienetas: [µg/l]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ⁽¹⁾	MV-AKS ⁽²⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽³⁾	MV-AKS ⁽²⁾ Kiti paviršiniai vandenys	DLK-AKS ⁽⁴⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽²⁾	DLK-AKS ⁽⁴⁾ Kiti paviršiniai vandenys
1)	Alachloras	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
2)	Antracenas	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
3)	Atrazinas	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
4)	Benzenas	71-43-2	10	8	50	50
5)	Bromintas difenileteris ⁽⁵⁾	32534-81-9	0,0005	0,0002	netaikytina	netaikytina
6)	Kadmis ir jo junginiai (priklausomai nuo vandens kietumo klasės) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (1 klasė) 0,08 (2 klasė) 0,09 (3 klasė) 0,15 (4 klasė) 0,25 (5 klasė)	0,2	≤ 0,45 (1 klasė) 0,45 (2 klasė) 0,6 (3 klasė) 0,9 (4 klasė) 1,5 (5 klasė)	≤ 0,45 (1 klasė) 0,45 (2 klasė) 0,6 (3 klasė) 0,9 (4 klasė) 1,5 (5 klasė)
6a)	Tetrachlormetanas ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	netaikytina	netaikytina
7)	C10-13 Chloralkanai	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
8)	Chlorfenvinfosas	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
9)	Chlorpirifosas (etilo chlorpirifosas)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
9a)	Ciklodieno pesticidai: Aldrinas ⁽⁷⁾ Dieldrinas ⁽⁷⁾ Endrinas ⁽⁷⁾ Izodrinas ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	netaikytina	netaikytina
(9b)	Visas DDT ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	netaikytina	0,025	0,025	netaikytina	netaikytina
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	netaikytina	netaikytina
10)	1,2-dichloretanas	107-06-2	10	10	netaikytina	netaikytina
11)	Dichlormetanas	75-09-2	20	20	netaikytina	netaikytina
12)	Di-(2-etilheksil)ftalatas (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	netaikytina	netaikytina
13)	Diuronas	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
14)	Endosulfanas	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
15)	Fluorantenas	206-44-0	0,1	0,1	1	1
16)	Heksachlorobenzenas	118-74-1	0,01 ⁽⁹⁾	0,01 ⁽⁹⁾	0,05	0,05
17)	Heksachlorobutadienas	87-68-3	0,1 ⁽⁹⁾	0,1 ⁽⁹⁾	0,6	0,6
18)	Heksachlorocikloheksanas	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ⁽¹⁾	MV-AKS ⁽²⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽³⁾	MV-AKS ⁽²⁾ Kiti paviršiniai vandenys	DLK-AKS ⁽⁴⁾ Vidaus paviršiniai vandenys ⁽³⁾	DLK-AKS ⁽⁴⁾ Kiti paviršiniai vandenys
19)	Izoproturonas	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
20)	Švinas ir jo junginiai	7439-92-1	7,2	7,2	netaikytina	netaikytina
21)	Gyvsidabris ir jo junginiai	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
22)	Naftalenas	91-20-3	2,4	1,2	netaikytina	netaikytina
23)	Nikelis ir jo junginiai	7440-02-0	20	20	netaikytina	netaikytina
24)	Nonilfenolis (4-nonilfenolis)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
25)	Oktilfenolis ((4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenolis))	140-66-9	0,1	0,01	netaikytina	netaikytina
26)	Pentachlorobenzenas	608-93-5	0,007	0,0007	netaikytina	netaikytina
27)	Pentachlorofenolis	87-86-5	0,4	0,4	1	1
28)	Poliaromatiniai angliavandeniliai (PAH) ⁽¹⁰⁾	netaikytina	netaikytina	netaikytina	netaikytina	netaikytina
	Benzo(a)pirenas	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benzo(b)fluorantenas	205-99-2	$\Sigma = 0,03$	$\Sigma = 0,03$	netaikytina	netaikytina
	Benzo(k)fluorantenas	207-08-9				
	Benzo(g,h,i)perilenas	191-24-2	$\Sigma = 0,002$	$\Sigma = 0,002$	netaikytina	netaikytina
	Indeno(1,2,3-cd)pirenas	193-39-5				
29)	Simazinas	122-34-9	1	1	4	4
29a)	Trichloroetilenas ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	netaikytina	netaikytina
29b)	Trichloroetilenas ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	netaikytina	netaikytina
30)	Tributilalavo junginiai (Tributilalavo katijonas)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
31)	Trichlorobenzenai	12002-48-1	0,4	0,4	netaikytina	netaikytina
32)	Trichlorometanas	67-66-3	2,5	2,5	netaikytina	netaikytina
33)	Trifluralinas	1582-09-8	0,03	0,03	netaikytina	netaikytina

⁽¹⁾ CAS: Cheminės medžiagos registruojanti tarnyba.

⁽²⁾ Šis parametras yra AKS, išreikštas kaip metinio vidurkio vertė (MV-AKS). Jei nenurodyta kitaip, jis taikomas visų izomerų bendrai koncentracijai.

⁽³⁾ Vidaus paviršiniai vandenys apima upes bei ežerus ir yra susiję su dirbtiniais arba labai pakeistais vandens telkiniais.

⁽⁴⁾ Šis parametras yra aplinkos kokybės standartas, išreikštas kaip didžiausia leistina koncentracija (DLK-AKS). Jeigu ties DLK-AKS yra pažymėta „netaikytina“, MV-AKS vertės yra laikomos apsaugančiomis didžiausios trumpalaikės taršos laikotarpiais vykstant nuolatiniams išleidimams, nes jos yra žymiai mažesnės nei vertės, atsiradusios dėl ūminio toksiškumo.

⁽⁵⁾ Prioritetinių medžiagų grupei, kurią sudaro brominti difenileteriai (Nr. 5), išvardyti Sprendime Nr. 2455/2001/EB, AKS yra nustatomas tik giminingoms medžiagoms Nr. 28, 47, 99, 100, 153 ir 154.

⁽⁶⁾ Kadmio ir jo junginių (Nr. 6) AKS vertės priklauso nuo vandens kietumo, kaip apibrėžta penkiose klasių kategorijose (1 klasė: < 40 mg CaCO₃/l, 2 klasė: nuo 40 iki < 50 mg CaCO₃/l, 3 klasė: nuo 50 iki < 100 mg CaCO₃/l, 4 klasė: nuo 100 iki < 200 mg CaCO₃/l ir 5 klasė: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Ši medžiaga nėra prioritetingė, tačiau ji priklauso kitiems teršalams, kuriems skirti AKS – identiški nustatytiesiems teisės aktuose, taikytinuose iki 2009 m. sausio 13 d.

⁽⁸⁾ Visą DDT sudaro 1,1,1-trichlor-2,2-bis(p-chlorfenil)etano (CAS numeris 50-29-3; ES numeris 200-024-3); (1,1,1-trichloro-2 (o-chlorofenil)-2-(p-chlorofenil)etanas (CAS numeris 789-02-6; ES numeris 212-332-5); 1,1-dichlor-2,2bis(p-chlorfenil) etilenas (CAS numeris 72-55-9; ES numeris 200-784-6); ir 1,1-dichlor-2,2bis(p-chlorfenil) etanas (CAS numeris 72-54-8; ES numeris 200-783-0) izomerų suma.

⁽⁹⁾ Jei valstybės narės biotai AKS netaiko, tai jos nustato griežtesnį AKS vandeniui, kad būtų pasiektas toks pats apsaugos lygis, kaip taikant šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalyje nustatytą AKS biotai. Jos per Direktyvos 2000/60/EB 21 straipsnyje nurodytą komitetą informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie šio metodo naudojimo priežastis ir pagrindą, nustatytus alternatyvius AKS vandeniui, įskaitant duomenis ir metodiką, kuriais naudojantis alternatyvūs AKS buvo nustatyti, ir paviršinio vandens kategorijas, kuriems jie bus taikomi.

⁽¹⁰⁾ Poliaromatinių angliavandenilių prioritetinių medžiagų grupei (PAH) (Nr. 28) yra taikomas kiekvienas atskiras AKS, t. y. turi būti laikomasi AKS benzo(a)pirenui, AKS benzo(b)fluoranteno ir benzo(k)fluoranteno sumai bei AKS Benzo(g,h,i)perileno ir indeno(1,2,3-cd)pireno sumai.

B DALIS. A DALYJE NUSTATYTŲ AKS TAIKYMAS

1. Lentelės 4 ir 5 skiltys. Bet kurio paviršinio vandens telkinio atveju MV-AKS taikymas reiškia, kad kiekviename vandens telkinio tipiniame stebėsenos taške vienerių metų laikotarpiu skirtingu metu išmatuotos koncentracijos aritmetinis vidurkis neviršija standarto.

Aritmetinio vidurkio skaičiavimas, analitinio metodo taikymas ir, nesant tinkamo analitinio metodo, atitinkančio būtiniausių veikimo kriterijus, AKS taikymo metodas turi atitikti įgyvendinimo aktus dėl cheminės stebėsenos techninių specifikacijų ir analizės rezultatų kokybės pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB.

2. Lentelės 6 ir 7 skiltys. Bet kurio paviršinio vandens telkinio atveju, MV-AKS taikymas reiškia, kad bet kurio atitinkamo paviršinio vandens telkinio kiekviename vandens telkinio tipiniame stebėsenos taške išmatuota koncentracija neviršija standarto.

Tačiau pagal Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.3.4 punkto nuostatas valstybės narės gali nustatyti statistinius metodus, tokius kaip procentilio skaičiavimą, siekdamos užtikrinti priimtina patikimumo bei tikslumo lygį nustatant, ar laikomasi DLK-AKS. Jei jos tokius statistinius metodus nustato, tai jie turi atitikti išsamias taisykles, nustatytas pagal šios direktyvos 9 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

3. Išskyrus kadmį, šviną, gyvsidabrį ir nikelį (toliau – metalai), šiame priede nustatyti AKS yra išreikšti kaip bendros koncentracijos visame vandens mėginyje. Metalų atveju AKS nurodo ištirpusių metalų koncentraciją, t. y. ištirpinto vandens mėginio fazę, gaunamą filtruojant 0,45 µm filtru arba taikant bet koki lygiavertį pradinio apdorojimo būdą.

Valstybės narės, lygindamos stebėsenos rezultatus su AKS, gali atsižvelgti į:

- a) natūralią foninę metalų ir jų junginių koncentraciją, jeigu ji trukdo laikytis AKS vertės; ir
- b) vandens kietumą, pH arba kitus vandens kokybės parametrus, kurie daro poveikį metalų biotinkamumui.

II PRIEDAS

Direktyvos 2000/60/EB X priedas pakeičiamas taip:

„X PRIEDAS

PRIORITETINIŲ MEDŽIAGŲ SĄRAŠAS VANDENS POLITIKOS SRITYJE

Kiekis	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	Prioritetinės medžiagos pavadinimas ⁽³⁾	Nustatyta kaip prioritetinė pavojinga medžiaga
1)	15972-60-8	240-110-8	Alachloras	
2)	120-12-7	204-371-1	Antracenas	X
3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazinas	
4)	71-43-2	200-753-7	Benzenas	
5)	netaikytina	netaikytina	Bromintas difenileteris ⁽⁴⁾	X ⁽⁵⁾
	32534-81-9	netaikytina	Pentabromdifenileteris (giminingos medžiagos Nr. 28, 47, 99, 100, 153 ir 154)	
6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmis ir jo junginiai	X
7)	85535-84-8	287-476-5	Chloralkanai, C ₁₀₋₁₃ ⁽⁴⁾	X
8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinfosas	
9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpirifosas (etilo chlorpirifosas)	
10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichlorešanas	
11)	75-09-2	200-838-9	Dichlormetanas	
12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilheksil)ftalatas (DEHP)	
13)	330-54-1	206-354-4	Diuronas	
14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfanas	X
15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantenas ⁽⁶⁾	
16)	118-74-1	204-273-9	Heksachlorbenzenas	X
17)	87-68-3	201-765-5	Heksachlorbutadienas	X
18)	608-73-1	210-158-9	Heksachlorcikloheksanas	X
19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturonas	
20)	7439-92-1	231-100-4	Švinas ir jo junginiai	
21)	7439-97-6	231-106-7	Gyvsidabris ir jo junginiai	X
22)	91-20-3	202-049-5	Naftalenas	
23)	7440-02-0	231-111-14	Nikelis ir jo junginiai	
24)	25154-52-3	246-672-0	Nonilfenolis	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)nonilfenolis)	X
25)	1806-26-4	217-302-5	Oktilfenolis	
	140-66-9	netaikytina	(4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenolis)	
26)	608-93-5	210-172-5	Pentachlorbenzenas	X
27)	87-86-5	231-152-8	Pentachlorfenolis	

Kiekis	CAS numeris ⁽¹⁾	ES numeris ⁽²⁾	Prioritetinės medžiagos pavadinimas ⁽³⁾	Nustatyta kaip prioritetinė pavojinga medžiaga
28)	netaikytina	netaikytina	Poliaromatiniai angliavandeniliai	X
	50-32-8	200-028-5	(Benzo(a)pirenas)	X
	205-99-2	205-911-9	(Benzo(b)fluorantenas)	X
	191-24-2	205-883-8	(Benzo(g,h,i)perilenas)	X
	207-08-9	205-916-6	(Benzo(k)fluorantenas)	X
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pirenas)	X
29)	122-34-9	204-535-2	Simazinas	
30)	netaikytina	netaikytina	Tributilalavo junginiai	X
	36643-28-4	netaikytina	(Tributilalavo katijonas)	X
31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorbenzenai	
32)	67-66-3	200-663-8	Trichlormetanas (chloroformas)	
33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralinas	

⁽¹⁾ CAS: Cheminės medžiagos registruojanti tarnyba.

⁽²⁾ ES numeris: Europos esamų komercinių cheminių medžiagų sąrašas (EINECS) arba Europos naujų cheminių medžiagų sąrašas (ELINCS).

⁽³⁾ Ten, kur atrinktos medžiagų grupės, sąraše kaip orientaciniai parametrai nurodyti tos grupės tipiniai atstovai (skliausteliuose ir be numerio). Šioms medžiagų grupėms orientaciniai parametrai turi būti nustatomi naudojant analitinį metodą.

⁽⁴⁾ Šios medžiagų grupės paprastai apima daug atskirų junginių. Tinkami orientaciniai parametrai šiuo metu dar negali būti pateikti.

⁽⁵⁾ Tik pentabrombifenileteris (CAS numeris 32534-81-9).

⁽⁶⁾ Fluorantenas į sąrašą įtrauktas kaip kitų, pavojingesnių poliaromatinių angliavandenilių indikatorius.“

III PRIEDAS

MEDŽIAGOS, KURIOS BUS PERŽIŪRIMOS, KAD BŪTŲ NUSTATYTOS KAIP GALIMOS „PRIORITETINĖS MEDŽIAGOS“ ARBA KAIP „PRIORITETINĖS PAVOJINGOS MEDŽIAGOS“

CAS numeris	ES numeris	Medžiagos pavadinimas
1066-51-9	—	AMPA (alfaamino-3-hidroksi-5-metil-4-izoksazolpropiono rūgštis)
25057-89-0	246-585-8	Bentazonas
80-05-7		Bisfenolis A (difenilopropanas)
115-32-2	204-082-0	Dikofolis
60-00-4	200-449-4	Etilendinitrilotetraacto rūgštis (EDTA)
57-12-5		Laisvasis cianidas
1071-83-6	213-997-4	Glifosatas
7085-19-0	230-386-8	Mekopropas (MCP)
81-15-2	201-329-4	Muskuso ksilenas
1763-23-1		Perfluoroktano sulfoninė rūgštis (PFOS)
124495-18-7	—	Chinoksifenas (5,7-dichlor-4-(p-fluor-fenoksi) chinolinas) Dioksinai PCB